

การศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*

ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

นักวิจัย นักวิชาการ ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ (English as a Second/Foreign Language) ต่างก็พยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (English proficiency) ในระดับที่ต้องการ ปัจจัยและตัวแปรต่างๆที่อาจจะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนต่างก็ได้รับการศึกษาค้นคว้าเพื่อจะให้เกิดความเข้าใจว่าตัวแปรหรือปัจจัยใดที่ควรจะได้รับส่งเสริมและตัวแปรหรือปัจจัยใดที่ควรได้รับการหลีกเลี่ยงหรือแก้ไข ในท่ามกลางความพยายามเหล่านี้ ประเด็นหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจจากนักวิจัยจำนวนไม่น้อยก็คือเรื่องความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคน (individual learner differences) (Wenden, 1983) Ellis (1994) ได้ชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ของการศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคนนั้นก็เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจว่าความแตกต่างเหล่านี้มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน (achievement) และสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษอย่างไร แนวคิดของ Ellis นี้เกี่ยวข้องกับประเด็นย่อยอีกสองประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรก คือ ผลนั้นคือ "อะไร" ("What") และประเด็นที่สองก็คือ ความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีผลต่อการเรียนรู้ภาษา "อย่างไร" ("How") ถึงแม้ Ellis จะอ้างว่าหลักฐานที่มีอยู่จะบ่งชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างของผู้เรียนไม่ได้มีผลต่อลำดับของการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (natural sequence of language acquisition) แต่ก็มีผลของงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างผู้เรียนนั้นมีผลต่ออัตราความก้าวหน้า (rate of progress) และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ งานวิจัยที่มีมาในอดีตได้ศึกษาถึงปัจจัยความแตกต่างเหล่านี้และระบุว่าความแตกต่างระหว่างผู้เรียนนี้รวมถึง อายุ ความสามารถ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ และอื่นๆ

* ผู้วิจัยขอขอบคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสำหรับเงินทุนพัฒนาอาจารย์ใหม่/นักวิจัยใหม่ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจอย่างมากก็คือ ความแตกต่าง ระหว่างการเรียนการสอนแบบที่มีผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (teacher-centered) และการเรียน การสอนแบบที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (learner-centered) Reid (1998) อธิบายว่าในการเรียน การสอนแบบแรกนั้น ครูผู้สอนจะเป็นผู้คัดเลือก สอน และมอบหมายบทเรียนด้วยวิธีการป้อนให้ผู้เรียน (spoon-feeding method) ในขณะที่ผู้เรียนจะจดจำและพยายามเรียนรู้บทเรียนนั้น แต่ในการ เรียนการสอนในแบบที่สองนั้น ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจในการเลือกบทเรียนและงานที่ทำ ในขณะที่ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน (facilitator) เสียมากกว่า อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการเรียนการสอนในแบบนี้จะเป็นที่ต้องการมากกว่า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าครู ผู้สอนจะสามารถหาต้นแบบสำเร็จรูปมาใช้ในชั้นเรียนของตนเองได้ในทันที ในความเป็นจริงแล้ว ถ้าครูผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางของการเรียนการสอนในชั้นเรียน สิ่งแรกที่ควรจะทำ ก็คือ ต้องพยายามทำความเข้าใจก่อนว่าผู้เรียนของตนเองนั้นมีความชอบหรือความต้องการที่จะ เรียนอย่างไรหรือด้วยวิธีการใด เพื่อที่จะสามารถสนองความต้องการของผู้เรียนได้เต็มที่และเพื่อให้ เกิดผลสูงสุดแก่ตัวผู้เรียนเอง

สไตล์ในการเรียน (Learning Style) ของผู้เรียนนั้น นับได้ว่าเป็นความแตกต่างประการ หนึ่งระหว่างผู้เรียน มีนักวิชาการและนักวิจัยจำนวนมากที่มีความสนใจในเรื่องสไตล์ในการเรียน ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ นักวิชาการและนักวิจัยเหล่านี้ได้ ให้คำจำกัดความของสไตล์ในการเรียนไว้ต่าง ๆ กัน ดังเช่น

สไตล์ในการเรียนประกอบด้วยพฤติกรรมที่แตกต่างกันที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่า บุคคลเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมและมีปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อมนั้นอย่างไร (Gregorc, 1979, p. 24)

สไตล์ในการเรียนคือรูปแบบทางปัญญา (cognitive) และการมีปฏิสัมพันธ์กัน (interactional) ที่มีผลต่อวิธีการที่ผู้เรียนรับรู้ จดจำ และคิด (Scarcella, 1990, p. 9)

สไตล์ในการเรียนคือวิธีการโดยทั่วไปที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนวิชาต่างๆ รวมถึงการเรียน ภาษาที่สอง (Oxford and Ehrman, 1993, p. 196)

สไตล์ในการเรียนหมายถึงวิธีการตามธรรมชาติ ที่เป็นนิสัย และเป็นที่ยอมรับของบุคคล แต่ละบุคคลในการรับ ประมวล และเก็บรักษาข้อมูลและทักษะใหม่ๆ โดยไม่คำนึงถึงวิธี การในการสอนหรือเนื้อหาวิชา (Kinsella, 1995, p. 171)

ถึงแม้จะเห็นได้ว่านักวิชาการและนักวิจัยได้พยายามให้คำจำกัดความของสไตล์ในการเรียนไว้ต่าง ๆ กัน แต่เมื่อพิจารณาให้ดีแล้ว จะพบว่าองค์ประกอบหนึ่งที่คำจำกัดความเหล่านี้มีร่วมกันก็คือความเชื่อที่ว่าสไตล์ในการเรียนคือวิธีการหรือรูปแบบของพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนเองและต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน ตามคำจำกัดความเหล่านี้ ผู้เรียนมีวิธีการรับรู้และประมวลข้อมูลที่เป็นของตนเองในสภาพการเรียนที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับที่มีวิธีการในการตอบสนองและมีปฏิกิริยาต่อการเรียนต่างกันด้วย ดังนั้น สไตล์ในการเรียนของผู้เรียนจึงหมายถึงความแตกต่างและความหลากหลายในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวอีกทางหนึ่งก็คือผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่ตนเองชอบใช้ในการเรียนมากกว่าวิธีการอื่นๆ

นอกจากคำจำกัดความเหล่านี้แล้ว สไตล์ในการเรียนยังแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ อีกด้วย ตัวอย่างเช่น Reid (1995) แบ่งสไตล์ในการเรียนออกเป็นสามประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ (1) Cognitive learning style (ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้อีกเป็น field-dependent/field-independent, analytical/global และ reflective/impulsive) (2) Sensory learning style (ซึ่งแบ่งเป็น perceptual learning styles และ environmental learning styles) และ (3) Affective/Temperament learning style (ซึ่งจะแบ่งผู้เรียนตามความเด่นของซีกสมอง (dominant hemisphere of the brain)) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยชิ้นนี้ได้มุ่งศึกษา perceptual learning style ของผู้เรียนโดยมีพื้นฐานอยู่บนคำจำกัดความของ Reid (1987) และ Oxford (1993) ดังนี้

1. Visual learning (การเรียนรู้โดยการใช้สายตา) ซึ่งรวมถึงการใช้สายตาอ่านเรื่องและการศึกษาแผนผัง แผนภูมิ และสื่อประกอบภาพอื่นๆ เช่น รูปภาพ ป้ายประกาศ วิดิทัศน์ และภาพยนตร์

2. Auditory learning (การเรียนรู้โดยการฟัง) หมายถึง งานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟัง เช่น การฟังการบรรยาย บทสนทนา แถบบันทึกเสียง และคำสั่ง

3. Kinesthetic learning (การเรียนรู้โดยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ) หมายถึง การเรียนรู้จากการปฏิบัติตนในสถานการณ์จำลองที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวในสถานการณ์การเรียนนั้น เช่น การแสดงบทบาท role-play การแสดงละคร และการสัมภาษณ์ รวมถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (experiential learning) และการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสมบูรณ์ (total physical involvement in learning) ด้วย

4. Tactile learning (การเรียนรู้โดยการกระทำ) ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำงานต่างๆ (hands-on) เช่น การสร้างรูปจำลอง การทำการทดลองในห้องทดลอง และการเรียนจากวัตถุต่างๆ ที่จับต้องได้ เช่น สมุดภาพ หรือ บัตรคำ

5. Individual learning (การเรียนรู้ด้วยตนเอง) หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน

6. Group learning (การเรียนรู้ด้วยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม) หมายถึง สถานการณ์ในการเรียนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หรือเป็นกลุ่ม

ทำไมการทำความเข้าใจกับสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนจึงมีความสำคัญ? Cotterall (1999) กล่าวว่าผู้เรียนภาษามีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เป็นเป้าหมายต่างกันไปตามลักษณะส่วนตัวต่างๆ เช่น อายุ เพศ ความสามารถ ความเชื่อ ภาษาแม่ แรงจูงใจ และสไตล์ในการเรียน ที่ล้วนแต่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ถึงแม้ว่าสไตล์ในการเรียนจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยง่ายจากการสอนที่เป็นทางการ (formal learning) แต่ Little และ Singleton (1990) แย้งว่าเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจสไตล์ในการเรียนของตนเอง ผู้เรียนจะสามารถปรับวิธีการในการเรียนของตนเองให้เหมาะสมกับรูปแบบและสถานการณ์ในการเรียนที่กำลังเผชิญอยู่ได้

นอกจากนี้ Skehan (1991) อธิบายว่ารากฐานของการวิจัยความแตกต่างระหว่างผู้เรียน คือ การสำรวจลักษณะต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีความแตกต่างกันและการทำความเข้าใจว่าความแตกต่างเหล่านั้นมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเชื่อว่าการทำวิจัยเรื่องสไตล์ในการเรียนจะช่วยให้ผู้สอนมีความเข้าใจว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์การเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ รวมทั้งสไตล์ในการเรียน ทั้งนี้ก็เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับตัวผู้เรียนเองนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนด้วยเหตุผลสามประการด้วยกัน ดังนี้

1. เพื่อสำรวจและทำความเข้าใจกับสไตล์ในการเรียนที่มีความสำคัญในหมู่ผู้เรียนชาวไทย ทั้งนี้เนื่องจากว่ามีงานวิจัยบางชิ้นที่ได้ศึกษาสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เป็นคนไทย เช่น Ramburuth (1998) และ Reid (1987) แต่ประชากรในงานวิจัยเหล่านี้ล้วนเป็นผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในสภาพแวดล้อมที่มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาของชุมชน (language of the community) ซึ่ง Oxford และ Ehrman (1993) ได้กล่าวไว้ว่าการที่ผู้เรียนมีสไตล์ในการเรียนแตกต่างกันนั้น อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการรวมถึงสภาพแวดล้อมในการเรียนด้วย

2. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและการคัดเลือกวัสดุการสอนที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

3. เพื่อช่วยเพิ่มข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับสไตล์ในการเรียนของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ มีประเด็นเกี่ยวกับสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนเพียงไม่กี่ประเด็นเท่านั้นที่นักวิชาการและนักวิจัยสามารถหาข้อสรุปที่ชัดเจนได้แน่นอนแล้ว (Ellis, 1994)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะทำการศึกษาเฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (Foundation English II) ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2542

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะสไตล์ในการเรียน 6 ประเภทเท่านั้น ได้แก่ visual learning, auditory learning, kinesthetic learning, tactile learning, individual learning และ group learning

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ความรู้และความเข้าใจเรื่องสไตล์การเรียนของนิสิตที่เพิ่มมากขึ้น
2. แนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงบทเรียนและกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อให้ความสอดคล้องกับสไตล์ในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ผลดีขึ้น

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ อาจได้ผลไม่สมบูรณ์ เนื่องจาก

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นอาจมีนิสิตบางคนที่จะอ่านแบบสอบถามบางข้อไม่เข้าใจ แต่ไม่ได้ขอให้อาจารย์ประจำกลุ่มช่วยอธิบายเพิ่มเติม ดังนั้น จึงอาจทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อนไปบ้าง

2. การเก็บข้อมูลนั้น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ convenience sampling โดยผู้วิจัยขอให้อาจารย์ผู้สอนบางท่านที่มีความคุ้นเคยกันเป็นการส่วนตัวช่วยแจกแบบสอบถามให้กับนิสิตในกลุ่มของตนเอง ดังนั้นนิสิตที่ตอบแบบสอบถามจึงเป็นนิสิตที่มาจากคณะบางคณะของ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ซึ่งคณะที่นิสิตเลือกเรียนอาจมีผลต่อสไตส์ในการเรียนของนิสิตได้ ปัญหานี้่อาจมีผลกระทบต่อข้อมูลที่ได้จากการวิจัยได้

ประชากรและพลวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2542

ส่วนพลวิจัยของการวิจัยนั้นได้แก่ กลุ่มตัวอย่างของนิสิตที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ convenience sampling จากนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 100 คน คณะครุศาสตร์ 62 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 49 คน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี 27 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 24 คน คณะเศรษฐศาสตร์ 24 คน คณะสหเวชศาสตร์ 24 คน คณะรัฐศาสตร์ 10 คน และคณะนิเทศศาสตร์ 7 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 327 คน ในจำนวนนี้มีนิสิตหญิง 196 คน และนิสิตชาย 128 คน (มีนิสิต 3 คนที่ไม่ระบุเพศของตนเอง) นอกจากนี้ มีนิสิตที่ได้เกรด A สำหรับวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 12 คน เกรด B+ 31 คน เกรด B 57 คน เกรด C+ 80 คน เกรด C 109 คน เกรด D+ 28 คน และเกรด D 1 คน (มีนิสิต 9 คนที่ไม่ระบุเกรดที่ได้จากรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสำรวจ self-report survey questionnaire ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Professor Joy M. Reid แห่ง University of Wyoming และผู้วิจัยนำมาใช้โดยได้รับคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก Professor Reid โดย Professor Reid ได้ขอให้ผู้วิจัยส่งผลการวิจัยในครั้งนี้ไปให้ Professor Reid ได้รับทราบด้วย

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเพื่อสำรวจสไตส์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ โดยแบบสอบถามนี้จะอยู่ในรูปของการวัดแบบ Likert scale โดยมีคะแนนจาก 1 ถึง 5 แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความทั้งหมดจำนวน 30 ประโยค โดยจะเป็นข้อความที่สอบถามเกี่ยวกับเจตคติ (attitudes) ของผู้เรียนที่มีต่อสไตส์การเรียนแต่ละแบบ แบบละ 5 ข้อเรียงสลับกันไปด้วยวิธีการสุ่ม ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องระบุว่าตนเอง “เห็นด้วยอย่างมาก” (strongly agree) “เห็นด้วย” (agree) “ไม่สามารถตัดสินใจได้” (undecided) “ไม่เห็นด้วย” (disagree) หรือ “ไม่เห็นด้วยอย่างมาก” (strongly disagree) กับข้อความในแต่ละข้อ โดย “เห็นด้วยอย่างมาก” จะคิดเป็น 5 คะแนน และลดหลั่นไปตามลำดับ จนกระทั่งถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างมาก” ที่คิดเป็น 1 คะแนน

การวิจัยครั้งนี้เลือกใช้แบบสำรวจนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีพื้นฐานอยู่บนคำอธิบายของ Fraenkel และ Wallen (1993, p. 114) ที่ว่า "เป็นไปได้ที่จะศึกษาเจตคติโดยการขอให้ปัจเจกบุคคลตอบสนองต่อข้อความจำนวนหนึ่งที่แสดงความชอบ...รูปแบบของการตอบสนองนั้นจะสามารถถูกมองได้ว่าเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงเจตคติที่เป็นรากฐาน [ของความชอบนั้น]" นอกจากนี้ Fraenkel และ Wallen ยังชี้ให้เห็นว่าแบบสอบถามแบบ Likert scale นั้นเป็นแบบสอบถามที่ได้รับความนิยมในการทำวิจัยทางการศึกษา เนื่องจากสามารถให้คะแนน และใส่รหัสเพื่อการวิเคราะห์ได้ง่าย และเนื่องจากพลวิจัยทุกคนต้องตอบสนองต่อตัวเลือกตัวเดียวกัน จึงทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ กระทำโดยผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 จำนวนหนึ่ง ซึ่งนำแบบสอบถามไปแจกให้นักเรียนในกลุ่มของตนตอบในช่วงโมงเรียน โดยผู้สอนจะบอกผู้เรียนว่าแบบสอบถามนี้จะถามถึงเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเท่านั้น เมื่อผู้เรียนตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดส่งคืนให้กับผู้วิจัย โดยทั่วไปแล้ว ผู้เรียนคนหนึ่งจะใช้เวลาตอบแบบสอบถามเป็นเวลาประมาณไม่เกิน 30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตัวแปรของผู้ตอบแบบสอบถาม คณะ (science และ non-science) เพศ (หญิง – ชาย) และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (เกรด A-B และ เกรด C-D) และคำตอบจากแบบสอบถามได้รับการวิเคราะห์เพื่อหาค่ามัธยฐาน (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับตัวแปรแต่ละตัว นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้การวิเคราะห์ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเจตคติของตัวแปรแต่ละตัวที่มีต่อสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภททั้ง 6 ประเภทด้วย

ผลการวิจัย

1. ภาพรวมของเจตคติของพลวิจัยที่มีต่อสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภท

ตารางที่ 1 เจตคติของพลวิจัยที่มีต่อสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภท

ประเภทของสไตล์ในการเรียนรู้	Mean	Standard Deviation	N*
Visual (การเรียนรู้โดยใช้สายตา)	17.13	2.73	318
Auditory (การเรียนรู้ด้วยการฟัง)	17.80	2.43	318
Kinesthetic (การเรียนรู้โดยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ ต่างๆ)	18.55	2.85	318
Tactile (การเรียนรู้โดยการกระทำ)	17.73	2.79	318
Individual (การเรียนรู้ด้วยตนเอง)	14.80	3.56	318
Group (การเรียนรู้โดยการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม)	17.83	2.84	318

*N = 318 เนื่องจากมีพลวิจัยที่ตอบแบบสอบถามโดยให้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์เพียง 318 คน

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าโดยทั่วไปแล้ว พลวิจัยมีความชอบสไตล์ในการเรียนรู้แบบ Kinesthetic Learning มากที่สุด โดยมีค่ามัธยฐานของเจตคติเท่ากับ 18.55 ในขณะที่พลวิจัยมีความชอบสไตล์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ Individual Learning น้อยที่สุด ดังจะเห็นได้จากค่ามัธยฐานของเจตคติที่เท่ากับ 14.80 ในขณะที่เดียวกันพลวิจัยมีความชอบสไตล์ในการเรียนแบบเป็นกลุ่ม หรือ Group Learning มากเป็นอันดับที่สอง โดยมีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 17.83 นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง สไตล์ในการเรียนแบบ Visual Learning กับ Auditory Learning ก็พบว่าพลวิจัยชอบที่จะเรียนด้วยการทำกิจกรรมทางการฟังมากกว่ากิจกรรมที่เป็นการอ่านหรือการใช้สายตาในการทำกิจกรรมอื่นๆ ดังจะเห็นได้จากค่ามัธยฐานของสไตล์ในการเรียนแบบ Auditory Learning (17.80) ที่สูงกว่าค่ามัธยฐานของสไตล์ในการเรียนแบบ Visual Learning (17.13)

2. กลุ่มคณะ

ตารางที่ 2 ค่ามัธยฐานเจตคติของพลวิจัยที่มีต่อสไตล์ในการเรียนรู้แต่ละประเภทโดยแบ่งตามกลุ่ม คณะ

กลุ่มคณะ	Visual	Auditory	Kinesthetic	Tactile	Individual	Group	N
Science	17.39	17.72	18.84	17.95	14.75	18.10	147
Non-Science	16.91	17.86	18.30	17.54	14.84	17.61	171

ในการเปรียบเทียบเจตคติต่อสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภทตามกลุ่มคณะของพลวิจัยนี้ ผู้วิจัยแยกประเภทของกลุ่มคณะเป็น Science ที่ประกอบด้วยพลวิจัยที่เป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์ และกลุ่ม Non-Science ที่ประกอบด้วยพลวิจัยที่เป็นนิสิตสายสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ (โดยรวมนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ไว้ในกลุ่มนี้ด้วย) และสายธุรกิจ แต่อย่างไรก็ตาม จากตารางที่ 2 นั้น จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์ทางสถิติไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างที่เด่นชัดเมื่อเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของเจตคติของพลวิจัยที่มีต่อสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภทตามกลุ่มคณะ แต่ผลที่ได้ก็เป็นไปในแนวเดียวกับผลที่แสดงไว้ในตารางที่ 1 โดยทั่วไปแล้ว พลวิจัยไม่ว่าจะเป็นนิสิตในสายวิทยาศาสตร์หรือไม่ต่างก็มีสไตล์ในการเรียนแบบ Kinesthetic Learning เป็นสไตล์หลัก นอกจากนี้พลวิจัยทั้งสองกลุ่มยังมีค่ามัธยฐานของเจตคติต่อสไตล์ในการเรียนด้วยตนเอง หรือ Individual Learning ต่ำที่สุด ประเด็นหนึ่งที่น่าสังเกตก็คือ พลวิจัยที่ไม่ใช่นิสิตในสายวิทยาศาสตร์นั้น จะมีค่ามัธยฐานของสไตล์ในการเรียนแบบ Auditory Learning (17.86) สูงกว่า ค่ามัธยฐานของสไตล์ในการเรียนแบบ Visual Learning (16.91) เมื่อเปรียบเทียบกับนิสิตในสายวิทยาศาสตร์

3. เพศ

ตารางที่ 3 ค่ามัธยฐานเจตคติของพลวิจัยที่มีต่อสไตล์ในการเรียนรู้แต่ละประเภทโดยแบ่งตามเพศ

เพศ	Visual	Auditory	Kinesthetic	Tactile	Individual	Group	N
หญิง	17.24	17.88	18.85	17.95	14.90	18.04	194
ชาย	6.96	17.66	18.10	17.38	14.63	17.52	124

ในการเปรียบเทียบเจตคติต่อสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภทตามเพศของพลวิจัยนั้น จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างจากผลที่แสดงไว้ในตารางที่ 1 พลวิจัยทั้งเพศหญิงและเพศชายต่างก็มีสไตล์ในการเรียนแบบ Kinesthetic Learning ที่เป็นสไตล์หลัก และทั้งสองเพศนิยมการเรียนในสไตล์ที่เป็นการเรียนเป็นกลุ่ม (Group Learning) มากกว่าสไตล์ในการเรียนที่เป็นการเรียนด้วยตนเอง (Individual Learning) แต่อย่างไรก็ตามมีประเด็นที่น่าสังเกตประเด็นหนึ่งก็คือ พลวิจัยที่เป็นหญิงจะมีสไตล์ในการเรียนโดยใช้สายตา หรือ Visual Learning มากกว่าพลวิจัยเพศชาย

4. กลุ่มคะแนน

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐานเจตคติของพลวิจัยที่มีต่อสไตล์ในการเรียนรู้แต่ละประเภทโดยแบ่งตามกลุ่มคะแนน

กลุ่มคะแนน	Visual	Auditory	Kinesthetic	Tactile	Individual	Group	N
A-B	17.80	18.26	18.91	17.90	16.14	17.90	101
C-D	16.82	17.58	18.39	17.65	14.17	17.80	217

ในการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของเจตคติของพลวิจัยตามกลุ่มคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 นั้น ผู้วิจัยจัดกลุ่มพลวิจัยโดยแบ่งพลวิจัยออกเป็นสองกลุ่ม โดยกลุ่มแรกเป็นพลวิจัยที่ถือว่าเป็นผู้เรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (เกรด A) และดี (เกรด B+ และ B) ส่วนกลุ่มที่สองเป็นพลวิจัยที่จัดว่าเป็นผู้เรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (C+ และ C) และอ่อน (D+ และ D) เมื่อเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของเจตคติที่พลวิจัยมีต่อสไตล์ในการเรียนแต่

ละประเภท จะพบว่าโดยทั่วไปแล้วค่านัยฐานไม่ได้มีความแตกต่างจากค่านัยฐานที่ได้จากการเปรียบเทียบตัวแปรอื่นๆ ดังที่ได้แสดงไว้แล้ว แต่อย่างไรก็ตามมีประเด็นที่น่าจะได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่งก็คือ ในขณะที่ทั้งพลวิจัยในกลุ่ม A-B และกลุ่ม C-D ยังมีสไตล์ในการเรียนที่เรียนเป็นกลุ่ม หรือ Group Learning มากกว่าที่จะเป็นการเรียนด้วยตนเองหรือ Individual Learning แต่น่าสังเกตว่าค่านัยฐานเจตคติที่มีต่อการเรียนด้วยตนเอง หรือ Individual Learning ของพลวิจัยในกลุ่ม A-B นั้น มีค่าสูงถึง 16.14 ซึ่งอาจจะแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนในเกณฑ์ดีมากหรือดีนั้น ชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองมากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางหรืออ่อน

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจที่สมควรได้รับการกล่าวถึงไว้ ณ ที่นี้ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นพลวิจัยในการวิจัยครั้งนี้มีสไตล์ในการเรียนแบบ Kinesthetic Learning เป็นสไตล์ที่สำคัญที่สุด ผลการวิจัยประเด็นนี้มีความสอดคล้องกับผลของการวิจัยของ Reid (1987) ที่ศึกษาสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,234 คน ซึ่งในจำนวนนี้มีผู้เรียนชาวไทยรวมอยู่ด้วย 47 คน เมื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนชาวไทยทั้ง 47 คนนี้ที่มีต่อสไตล์ในการเรียนแบบต่างๆ ก็พบว่า Kinesthetic Learning เป็นสไตล์การเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดของผู้เรียนชาวไทยกลุ่มนี้ อย่างไรก็ตาม มีผลของการวิจัยครั้งนี้ที่แตกต่างไปจากผลการวิจัยของ Reid อยู่สองประการด้วยกัน คือ ประการที่หนึ่ง ในขณะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยในงานวิจัยของ Reid ระบุว่าตนเองมีความชอบสไตล์ในการเรียนด้วยตนเอง หรือ Individual Learning มากกว่าสไตล์ในการเรียนแบบเป็นกลุ่ม หรือ Group Learning แต่ผลของการวิจัยครั้งนี้กลับแสดงให้เห็นว่าพลวิจัยมีสไตล์ในการเรียนแบบกลุ่มมากกว่าสไตล์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และประการที่สองก็คือผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยในงานวิจัยของ Reid ระบุว่าตนเองมีสไตล์ในการเรียนด้วยการใช้สายตา หรือ Visual Learning มากกว่าสไตล์ในการเรียนด้วยการฟัง หรือ Auditory Learning แต่การวิจัยครั้งนี้กลับให้ผลที่ตรงกันข้ามกัน เนื่องจากผลที่ได้บ่งชี้ว่าพลวิจัยชอบสไตล์ในการเรียนที่เป็นการฟังมากกว่าการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรจะต้องมีการทำวิจัยเพิ่มเติมเพื่อศึกษาว่าสไตล์ในการเรียนแบบไหนเป็นสไตล์ที่แท้จริงสำหรับผู้เรียนชาวไทย ควบคู่ไปกับการทำวิจัยเพื่อค้นหาว่าสาเหตุที่แท้จริงของความแตกต่างของสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยในงานวิจัยของ Reid และพลวิจัยในงานวิจัยครั้งนี้คืออะไร กล่าวในอีกทางหนึ่งก็คือ ควรจะมีการศึกษาว่าสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษมีผลต่อความแตกต่างของสไตล์ในการเรียนมากน้อยเพียงไร นอกจากนี้ Marshall (1991) ยังได้ชี้ให้เห็นว่าสไตล์ในการสอนของผู้สอนอาจจะมีผล

กระทบต่อวิธีการที่ผู้เรียนภาษาใช้ในการเรียน ดังนั้น ควรจะมีการศึกษาว่าสไตล์ในการสอนภาษาอังกฤษ (teaching style) ของผู้สอนชาวอเมริกันที่เป็นเจ้าของภาษา (native speakers of the language) ที่สอนภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของชุมชน กับ สไตล์ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนชาวไทยที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นมีผลกระทบต่อความแตกต่างในเรื่องเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภทอย่างไรและมากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ เมื่อนำค่ามัธยฐานของเจตคติของพลวิจัยที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี (A-B) ที่มีต่อสไตล์ในการเรียนประเภทต่างๆ มาเปรียบเทียบกับค่ามัธยฐานของเจตคติของพลวิจัยที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและอ่อน (C-D) จะพบว่าค่ามัธยฐานของเจตคติของพลวิจัยกลุ่มแรกจะสูงกว่าค่ามัธยฐานของเจตคติของพลวิจัยกลุ่มหลังในทุกกรณี ซึ่งประเด็นนี้ทำให้เกิดคำถามสำคัญสองข้อตามมา คำถามข้อแรกคือ เป็นไปได้หรือไม่ว่าผู้เรียนภาษาที่มีผลการเรียนในเกณฑ์ดีนั้นมีความชอบที่จะเรียนรู้ภาษาในทุกวิถีทางเท่าที่ตนเองจะทำได้ ส่วนคำถามข้อที่สองก็คือ เป็นไปได้หรือไม่ว่าการที่ผู้เรียนเหล่านี้ไม่มีความชอบกับวิธีการเรียนแบบใดเป็นพิเศษแต่ชอบที่จะเรียนในทุกวิธีที่สามารถทำได้ทำให้ผู้เรียนเหล่านี้มีผลการเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ดีกว่าผู้เรียนที่มีความเจาะจงในวิธีการที่ตนเองต้องการจะเรียนมากกว่า ซึ่งผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการศึกษาประเด็นทั้งสองประเด็นนี้ในงานวิจัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะช่วยทำให้ได้รับคำตอบที่ต้องการได้

ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับตัวแปรด้านผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ของพลวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ก็คือ การที่พลวิจัยที่จัดว่าเป็นผู้เรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก มีค่ามัธยฐานของเจตคติที่มีต่อสไตล์ในการเรียนด้วยตนเอง หรือ Individual Learning อยู่ในระดับสูงกว่าค่ามัธยฐานของเจตคติต่อสไตล์ในการเรียนรู้ด้วยตนเองของตัวแปรอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด (ค่ามัธยฐานของเจตคติต่อสไตล์การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนกลุ่มนี้ คือ 16.14 ในขณะที่ค่ามัธยฐานของตัวแปรอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น ผู้เรียนกลุ่ม C-D เพศ หรือ กลุ่มคณะ รวมถึงค่ามัธยฐานเฉลี่ยของสไตล์การเรียนรู้ด้วยตนเอง จะมีค่าไม่เกิน 14.90) ซึ่งผลวิจัยในข้อนี้ช่วยสนับสนุนข้อสันนิษฐานว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนในเกณฑ์ดีนั้น จะไม่มีสไตล์ใดที่ตนเองชื่นชอบเป็นพิเศษ หรือกล่าวอีกทางก็คือ ผู้เรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีนั้นจะชอบเรียนในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้

การนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้เป็นไปเพื่อสำรวจและศึกษาความแตกต่างประการหนึ่งของผู้เรียนภาษาซึ่งอาจมีผลทำให้ความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนแตกต่างกันไป ทั้งนี้ก็เนื่องมาจาก

ความเชื่อที่ว่าหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของครูผู้สอนภาษาก็คือการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น จึงมีประเด็นบางประเด็นที่ครูผู้สอนควรคำนึงถึงเมื่อผู้สอนมีความเข้าใจในสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นได้แก่

ประการแรก ผู้สอนควรจะได้มีการปรับสไตล์ในการสอนของตนเอง พร้อมทั้งแผนการเรียนการสอน ตลอดจนบทเรียนและสื่อการสอนอื่นๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ข้อเสนอแนะนี้มีรากฐานมาจากงานวิจัยจำนวนหนึ่ง เช่น Cheng และ Banya (1998) และ Freeman และ Richards (1993) ที่บ่งชี้ว่า ความพยายามที่จะตอบสนองต่อสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนด้วยการเลือกใช้สไตล์ในการสอนที่เหมาะสม วิธีการสอน และการวางแผนการเรียนการสอน จะสามารถทำให้ผู้เรียนมีทั้งความพึงพอใจและสัมฤทธิ์ผลของการเรียนที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ผู้สอนควรจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้สไตล์ในการเรียนแบบที่ผู้เรียนชื่นชอบหรือมีความถนัดให้มากที่สุด เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพยายามที่จะเรียนให้ดีที่สุด ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า “ผู้เรียนจะเรียนได้ดีที่สุดเมื่อผู้เรียนได้ทำในสิ่งที่ต้องการจะทำ” (Nair-Venugopal, 1992, p. 67) ในกรณีนี้ เมื่อผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีสไตล์ในการเรียนแบบ Kinesthetic เป็นสไตล์ที่สำคัญ ผู้สอนควรจะต้องพิจารณาว่าในการจัดการเรียนการสอนของตนนั้น ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (experiential learning) หรือ การเรียนรู้ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสมบูรณ์ (total physical involvement in learning) ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้แบบ Kinesthetic มากน้อยเพียงใดและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สไตล์ในการเรียนรู้ที่ตนเองถนัดนี้ตามสมควร นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนระบุว่าผู้เรียนชอบสไตล์ในการเรียนแบบกลุ่ม (Group Learning) ก็เป็นโอกาสอันดีที่ผู้สอนจะได้จัดกิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอนของตนเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานเป็นกลุ่มนั้นจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาที่เป็นเป้าหมายในขอบเขตของการใช้งานที่กว้างขวางขึ้น ทั้งในด้านสังคมและด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล (social and interpersonal functions) (Pica, 1994) ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

ประการที่สอง การเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สไตล์ในการเรียนรู้ที่ตนเองถนัดหรือชอบมากที่สุดนั้น ไม่ได้หมายความว่าผู้สอนสามารถมองข้ามสไตล์ในการเรียนที่ผู้เรียนระบุว่ามีความชอบน้อยที่สุดได้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่ามีงานวิจัยบางชิ้น เช่น Fourier (1984) Ramburuth (1998) และ Reid (1995) ที่สรุปว่าสไตล์ในการเรียนของผู้เรียนนั้นสามารถปรับหรือเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองปรับตัวเองให้เกิด

ความคุ้นเคยและใช้สไตล์ในการเรียนที่ผู้เรียนอาจจะไม่ชอบหรือไม่มีความถนัดมากนัก ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าผู้สอนสามารถทำเช่นนั้นได้โดยการค่อยๆ ที่แนะนำผู้เรียนให้ทำความรู้จักและฝึกฝนสไตล์ในการเรียนประเภทต่างๆ พร้อมทั้งช่วยชี้แนะให้ผู้เรียนตระหนักว่าสไตล์ในการเรียนแต่ละประเภทก็มีข้อดีของตนเอง ตัวอย่างเช่น ถึงแม้ว่าพลวิจัยในการวิจัยครั้งนี้จะระบุว่ามีความถนัดในสไตล์การเรียนแบบการฟัง หรือ Auditory Learning มากกว่าสไตล์ในการเรียนแบบการใช้สายตา หรือ Visual Learning แต่ผู้สอนก็อาจจะเตรียมสื่อการเรียนอื่นๆ เช่น วีดิทัศน์ ที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้การฟังที่ตนเองถนัดไปพร้อมๆ กับการดูที่ผู้เรียนไม่มีความถนัดเท่ากับการฟังในการเรียน เพื่อเป็นการชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจว่าในบางครั้งการมีสื่อหรือภาพประกอบอาจจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและดีขึ้นกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยเชื่อว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ผู้สอนต้องรู้จักเลือกบทเรียนและวิธีการสอนที่ทำทนายให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะทดลองทำในสิ่งที่คิดว่าตนเองไม่ชอบหรือไม่ถนัดโดยในขณะเดียวกันก็ต้องไม่สร้างความคิดตันให้กับผู้เรียนจนเกินไปด้วย

บทสรุป

การศึกษาศาสตร์สไตล์ในการเรียนของผู้เรียนภาษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นจะช่วยทำให้นักวิชาการ นักวิจัย ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตระหนักถึงปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าหน้าที่สำคัญหน้าที่หนึ่งของผู้สอนก็คือการจัดและให้การเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดผลสูงสุดต่อตัวผู้เรียน ผู้วิจัยมีความเชื่ออย่างแท้จริงว่าการศึกษาและการทำความเข้าใจกับสไตล์ในการเรียนของผู้เรียน จะทำให้ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนสไตล์การสอนของตนเอง แผนการเรียน บทเรียนและสื่อ ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีที่สุด ซึ่งถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นประกอบกับการที่ผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถทดลองและปรับตัวให้เข้ากับสไตล์การเรียนในรูปแบบต่างๆ ให้เกิดความหลากหลายให้มากที่สุดได้ ผู้สอนก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนมี learner autonomy ได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสิ่งนี้นับเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนแบบที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่เป็นเป้าหมายหลักเป้าหมายหนึ่งของการเรียนการสอนในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- Cheng, M. H., & Banya, K. (1998). Bridging the gap between teaching styles and learning styles. In J. M. Reid (Ed.). *Understanding Learning Styles in the Second Language Classroom* (pp.80-84). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Cotterall, S. (1999). Key variables in language learning: what do learners believe about them? *Systems*, 27, 493-513.
- Ellis, R. (1994) *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Fourier, M. J. (1984). Disclosure of cognitive style information: effects on achievement of adult learners. *Adult Education Quarterly*, 34, 147-154.
- Fraenkel, J. R., & Wallen N. E. (1993). *How to Design and Evaluate Research in Education*. New York: McGraw Hill.
- Freeman, D., & Richards, J. C. (1993). Conception of teaching and the education of second language teachers. *TESOL Quarterly*, 27, 193-213.
- Gregorc, A. F. (1979). Learning and teaching styles: potent forces behind them. *Educational Leadership*, 36, 234-236.
- Kinsella, K. (1995). Understanding and empowering diverse learners in the ESL classroom. In J. M. Reid (Ed.). *Learning styles in the ESL/EFL Classroom* (pp. 170-195). Boston: Heinle & Heinle.
- Marshall, C. (1991). Teachers' learning styles: how they affect student learning. *The Clearing House*, 64, 225-226.
- Nair-Venugopal, S. (1992). Tailoring in the ESL classroom: finding a fit between instructional and learning styles through the medium of simulations. *PASAA*, 22, 66-75.
- Oxford, R. L. (1993). Research on second language learning strategies. *Annual Review of Applied Linguistics*, 13, 175-187.
- Oxford, R. L., & Ehrman, M. (1993). Second language research on individual differences. *Annual Review of Applied Linguistics*, 13, 188-201.
- Pica, T. (1994). Questions from the language classroom: research perspectives. *TESOL Quarterly*, 28, 47-79.

- Ramburuth, P. (1998). "Keep the fire in me": teaching advanced ESL learners through their learning styles. In J. M. Reid (Ed.). *Understanding Learning Styles in the Second Language Classroom* (pp.71-79). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Reid, J. M. (1987). The learning style preferences of ESL students. *TESOL Quarterly*, 21, 87-111.
- Reid, J. M. (Ed.). (1995). *Learning Styles in the ESL/EFL Classroom*. Boston: Heinle & Heinle.
- Reid, J. M. (Ed.). (1998). *Understanding Learning Styles in the Second Language Classroom*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Scarcella, R. (1990). *Teaching Language Minority Students in the Multicultural Classroom*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Skehan, P. (1991). Individual differences in second language learning. *Studies of Second Language Acquisition*, 13, 275-298.
- Wenden, A. L. (1987). Conceptual background and utility. In A. L. Wenden & J. Rubin (Eds.), *Learning Strategies in Language Learning* (pp. 3-13). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Halls Regents.

ภาคผนวก

Perceptual Learning Style Preference Questionnaire

Part I: Information about yourself

Faculty: _____

Major: _____

Sex: _____

Age: _____

Number of years studying English: _____

FE I grade: _____

Part II: Your learning style preferences

People learn in many different ways. For example, some people learn primarily with their eyes or with their ears; some people prefer to learn by experience and/or by “hands-on” tasks; some people learn better when they work alone, while others prefer to learn or work in groups; and some people prefer their teacher to tell them everything whereas some enjoy discovering things by themselves.

This questionnaire has been designed to help you identify the way(s) you learn best—the way(s) you *prefer* to learn.

Read each of the following statements carefully. Please respond to the statements **AS THEY APPLY TO YOUR STUDY OF ENGLISH**. Decide whether you agree or disagree with each statement. If you **strongly agree**, circle SA; if you **agree**, circle A; if you **cannot decide**, circle U; if you **do not agree**, circle D; and if you **strongly disagree**, circle SD.

*Please respond to each statement quickly, without too much thought. Try not to change your responses after you choose them. Please use a pen to mark your choice.

Questionnaire Statements

1.	When the teacher tells me the instruction, I understand better.	SA	A	U	D	SD
2.	I prefer to learn by doing something in class.	SA	A	U	D	SD
3.	I get more work done when I work with others.	SA	A	U	D	SD
4.	I learn more when I study with a group.	SA	A	U	D	SD
5.	In class, I learn best when I work with others.	SA	A	U	D	SD
6.	I learn better by reading what the teacher writes on the blackboard.	SA	A	U	D	SD
7.	When someone tells me how to do something in class, I learn it better.	SA	A	U	D	SD
8.	When I do things in class, I learn better.	SA	A	U	D	SD
9.	I remember things I have heard in class better than things I have read.	SA	A	U	D	SD
10.	When I read instructions, I remember them better.	SA	A	U	D	SD
11.	I learn more when I can make a model of something.	SA	A	U	D	SD
12.	I understand better when I read instructions.	SA	A	U	D	SD
13.	When I study alone, I remember things better.	SA	A	U	D	SD
14.	I learn more when I make something for a class project.	SA	A	U	D	SD
15.	I enjoy learning in class by doing experiments.	SA	A	U	D	SD
16.	I learn better when I make drawings as I study.	SA	A	U	D	SD
17.	I learn better in class when the teacher gives a lecture.	SA	A	U	D	SD
18.	When I work alone, I learn better.	SA	A	U	D	SD
19.	I understand things better in class when I participate in role-playing.	SA	A	U	D	SD
20.	I learn better in class if I listen to someone.	SA	A	U	D	SD
21.	I enjoy working on an assignments with two or three classmates.	SA	A	U	D	SD
22.	When I build something, I remember what I have learned better.	SA	A	U	D	SD
23.	I prefer to study with others.	SA	A	U	D	SD
24.	I learn better by reading than by listening to someone.	SA	A	U	D	SD
25.	I enjoy making something for a class project.	SA	A	U	D	SD
26.	I learn best in class when I can participate in related activities.	SA	A	U	D	SD
27.	In class, I work better when I work alone.	SA	A	U	D	SD
28.	I prefer working on projects by myself.	SA	A	U	D	SD
29.	I learn more by reading textbooks than by listening to lectures.	SA	A	U	D	SD
30.	I prefer to work by myself.	SA	A	U	D	SD